

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

Члан 1.

У Закону о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15 и 113/17), у члану 8. став 2. мења се и гласи:

„Дохотком, у смислу става 1. овог члана, нарочито се сматра доходак који физичко лице оствари по основу:

- 1) рада који обавља на територији Републике;
- 2) коришћења или располагања правом на територији Републике.”

Став 3. брише се.

Члан 2.

У члану 9. став 1. тачка 9) мења се и гласи:

„9) помоћи у случају смрти запосленог, пензионисаног бившег запосленог или члана породице запосленог – до 67.145 динара;”.

У тачки 17) после речи: „пензија” додају се запета и речи: „накнада уз пензију”.

У тачки 19) после речи: „до износа који је” додају се речи: „као најнижи”.

После тачке 23) додаје се тачка 23а), која гласи:

„23а) накнаде које, у складу са законом којим се уређује дуално образовање, као материјално и финансијско обезбеђење ученика остварују ученици који обављају учење кроз рад;”.

Члан 3.

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

Зарадом, у смислу овог закона, сматрају се и примања у облику бонова, хартија од вредности, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, новчаних потврда, робе, као и примања остварена чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем.

Хартије од вредности, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, које запослени добије од послодавца или од с послодавцем повезаног лица сматрају се зарадом у моменту стицања права располагања на тим хартијама од вредности, односно у моменту у којем се те хартије од вредности сматрају опорезивом зарадом запосленог у складу са чланом 18. став 3. овог закона.

Примања из става 2. овог члана, која запослени добије од с послодавцем повезаног лица, при чему трошак сноси послодавац, сматрају се зарадом у моменту у којем запослени стекне право располагања на тим хартијама од вредности, односно у моменту у којем се те хартије од вредности

сматрају опорезивом зарадом запосленог у складу са чланом 18. став 3. овог закона.

Основицу пореза на зараду за примања из става 1. овог члана, осим хартија од вредности, представља:

- 1) номинална вредност бонова и новчаних потврда,
- 2) цена која би се постигла продајом робе на тржишту,
- 3) накнада која би се постигла на тржишту за услугу, односно погодност која се чини обвезнику,
- 4) новчана вредност покривених расхода,

увећана за припадајући порез и доприносе за обавезно социјално осигурање које из зараде плаћа запослени (у даљем тексту: припадајуће обавезе из зараде).

Ако је запослени по основу примања из става 4. тач. 1) до 4) овог члана извршио новчана плаћања исплатиоцу зараде, основицу пореза на зараду чини разлика између вредности тих примања и новчаних плаћања која запослени врши исплатиоцу зараде, увећана за припадајуће обавезе из зараде, односно код самоопорезивања разлика између прихода који је примио, односно из кога је дужан да плати припадајуће обавезе из зараде и новчаних плаћања која је извршио.

Основицу пореза на зараду из ст. 2. и 3. овог члана чини тржишна вредност хартија од вредности увећана за припадајуће обавезе из зараде, односно, код самоопорезивања, тржишна вредност хартија од вредности у моменту стицања права располагања на тим хартијама од вредности, односно у моменту у којем се те хартије од вредности сматрају опорезивом зарадом запосленог у складу са чланом 18. став 3. овог закона.

Ако је хартије од вредности из ст. 2. и 3. овог члана запослени стекао куповином по цени која је нижа од тржишне, основицу пореза на зараду чини разлика између тржишне цене тих хартија од вредности у моменту стицања права располагања на тим хартијама од вредности, односно у моменту у којем се те хартије од вредности сматрају опорезивом зарадом запосленог у складу са чланом 18. став 3. овог закона и износа који је запослени платио, увећана за припадајуће обавезе из зараде, односно код самоопорезивања разлика између тржишне цене тих хартија од вредности у моменту стицања права располагања на тим хартијама од вредности, односно у моменту у којем се те хартије од вредности сматрају опорезивом зарадом запосленог у складу са чланом 18. став 3. овог закона и износа који је запослени платио.

Ако је тржишна вредност хартија од вредности изражена у иностраној валути, основицу пореза на зараде представља њена динарска противвредност по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан стицања права располагања на тим хартијама од вредности, односно на дан у којем се те хартије од вредности сматрају опорезивом зарадом запосленог у складу са чланом 18. став 3. овог закона.

Цену, висину накнаде, односно новчану вредност из става 4. тач. 2) до 4) овог члана утврђује исплатилац зараде у моменту када се давање врши.

Тржишну вредност хартија од вредности из ст. 6. и 7. овог члана утврђује исплатилац зараде, односно запослени на основу доступних података уколико су хартије од вредности добијене од с послодавцем повезаног лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку.”

Члан 4.

Члан 18. мења се и гласи:

„Члан 18.

Не плаћа се порез на зараде на примања запосленог од послодавца по основу:

1) накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада – до висине цене месечне превозне карте у јавном саобраћају, односно до висине стварних трошкова превоза, а највише до 3.837 динара месечно;

2) дневнице за службено путовање у земљи – до 2.303 динара по основу целе дневнице, односно до припадајућег износа за половину дневнице, утврђене на начин и у складу са прописима надлежног државног органа;

3) дневнице за службено путовање у иностранство – до износа прописаног од стране надлежног државног органа, а највише до 50 евра дневно, утврђене на начин и у складу са условима прописаним од стране надлежног државног органа;

4) накнаде трошкова смештаја на службеном путовању, према приложеном рачуну;

5) накнаде превоза на службеном путовању, према приложеним рачунима превозника у јавном саобраћају, а када је, сагласно закону, другим прописима, односно актима одобрено коришћење сопственог аутомобила за службено путовање или у друге службене сврхе – до износа 30% цене по основној јединици мере погонског горива помноженог с бројем јединица мере погонског горива које је потрошено, а највише до 6.716 динара месечно;

6) дневне накнаде коју остварују припадници Војске Србије у вези са вршењем службе, сагласно прописима који уређују Војску Србије;

7) солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице – до 38.370 динара;

8) поклона деци запослених, старости до 15 година, поводом Нове године и Божића – до 9.592 динара годишње по једном детету;

9) јубиларне награде запосленима, у складу са законом који уређује рад – до 19.183 динара годишње;

10) новчане помоћи која служи за лечење запосленог у земљи или иностранству, у висини стварних трошкова лечења, документовано рачунима здравствене установе која је лечење извршила, као и документовани трошкови превоза и смештаја за потребе лечења тог лица;

11) сопствених акција, опција на сопствене акције или сопствених удела послодавца или акција, опција на акције или удела са послодавцем повезаног лица (у даљем тексту: сопствене акције) које запослени стекне без накнаде или по повлашћеној цени од послодавца;

12) солидарне помоћи за случај рођења детета до висине просечне зараде исплаћене у Републици према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике, по новорођеном детету.

Не плаћа се порез на зараде на примања из става 1. тачка 11) овог члана која запослени оствари од с послодавцем повезаног лица.

Изузетно од става 1. тачка 11) и става 2. овог члана:

1) уколико запослени отуђи сопствене акције пре истека две године од дана стицања права располагања на тим сопственим акцијама, такве сопствене акције сматраће се опорезивом зарадом запосленог у смислу члана 14. овог закона у моменту отуђења;

2) уколико послодавац или повезано лице послодавца откупе од запосленог сопствене акције, те сопствене акције сматраће се опорезивом зарадом запосленог у смислу члана 14. овог закона у моменту откупа;

3) уколико запосленом престане радни однос код послодавца пре истека две године од дана стицања права располагања над сопственим акцијама осим у случају престанка радног односа независно од његове воље и воље послодавца у складу са законом који уређује рад, престанка радног односа услед стицања права на старосну пензију у складу са законом који уређује пензијско и инвалидско осигурање и престанка радног односа ради заснивања радног односа код повезаног лица послодавца, те сопствене акције сматраће се опорезивом зарадом запосленог у смислу члана 14. овог закона исплаћеном на последњи дан трајања радног односа запосленог код послодавца.

Не плаћа се порез на зараде на примања из става 1. тач. 1) до 5) овог члана која остварују лица која нису у радном односу, али за свој рад остварују приходе за које су обвезници пореза на зараду у смислу овог закона.

За утврђивање пореза на зараде по основу дневнице за службено путовање у иностранство, примања изнад износа прописаног од стране надлежног државног органа, односно изнад неопорезивог износа од 50 евра из става 1. тачка 3) овог члана, конвертују се у динарски износ по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан обрачуна трошкова.

Министар финансија ближе уређује остваривање права на пореско ослобођење из става 1. тач. 7), 10) и 11) овог члана.”

Члан 5.

После члана 18. додаје се члан 18а, који гласи:

„Члан 18а

Изузетно од члана 14. овог закона не плаћа се порез на зараде на издатке послодавца у циљу стварања и одржавања услова за рекреацију запослених на радном месту (издаци за изградњу и/или набавку опреме за рекреацију на радном месту), накнаде трошкова колективне рекреације запослених, односно организовања спортских догађаја и активности запослених које се спроводе у циљу побољшања здравља запослених и/или изградњи бољих односа између самих запослених, односно запослених и послодавца.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана може се остварити само уколико се активности колективне рекреације запослених из става 1. овог члана спроводе у складу са актима послодавца и уколико сви запослени послодавца имају право на рекреацију исте врсте, квалитета и обима.

Изузетно од става 2. овог члана право на пореско ослобођење из става 1. овог члана може се остварити и уколико сви запослени немају право на рекреацију исте врсте, квалитета и обима, под условом да се разлика у остваривању права може образложити одговарајућом експертизом медицине рада.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана постоји у случају организовања спортских догађаја, односно активности запослених, под условом

да се они спроводе на основу образложене одлуке послодавца, при чему право учешћа на њима има и користи га значајан број запослених код послодавца.

„Министар финансија ближе уређује примену одредаба ст. 1. до 3. овог члана.”

Члан 6.

Члан 21ђ мења се и гласи:

„Члан 21ђ

Послодавац – новоосновано привредно друштво, новоосновани предузетник и новоосновани предузетник пољопривредник, који је уписан у регистар надлежног органа, односно организације, може да оствари право на ослобођење од плаћања пореза по основу зараде оснивача који су запослени у том привредном друштву, односно по основу личне зараде предузетника и предузетника пољопривредника.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана, послодавац може да оствари за зараде оснивача и личне зараде предузетника и предузетника пољопривредника, исплаћене у периоду од 12 месеци од дана када је основано привредно друштво, односно регистрован предузетник и предузетник пољопривредник, чији месечни износ појединачно за свако лице у периоду коришћења ослобођења није виши од 37.000 динара који износ у себи не садржи припадајуће обавезе из зараде.

Право на пореско ослобођење престаје по истеку периода из става 2. овог члана, односно на дан када се изврши исплата месечне зараде оснивача, односно личне зараде предузетника и предузетника пољопривредника која је виша од износа из става 2. овог члана, и послодавац је дужан да обрачуна и плати порез на зараду, односно личну зараду, на износ који је исплатио увећан за порез и припадајуће доприносе који се плаћају из зараде, као и да за наредне зараде исплаћене тим лицима обрачунава и плаћа порез на зараду у складу са законом.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана послодавац остварује под следећим условима:

1) да је физичко лице – оснивач, односно сваки од оснивача ако их је више, засновао радни однос са новооснованим привредним друштвом, закључио уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и да је пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;

2) да је физичко лице – предузетник, односно предузетник пољопривредник пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;

3) да у периоду за који остварује право на пореско ослобођење то право може да оствари за највише девет оснивача запослених, који испуњавају услове;

4) да су физичка лица – оснивачи привредног друштва, предузетник и предузетник пољопривредник, у периоду од најмање шест месеци непрекидно пре дана оснивања привредног друштва, односно регистравања предузетника или предузетника пољопривредника, код Националне службе за запошљавање били пријављени као незапослени или да су у периоду од 12 месеци пре дана оснивања, односно регистравања стекли средње, више или високо образовање, у складу са законом.

Пореско ослобођење из овог члана може да оствари послодавац – привредно друштво, предузетник и предузетник пољопривредник, који је основан, односно регистрован закључно са 31. децембром 2020. године.

По основу зараде, односно личне зараде лица из става 4. овог члана за која је један новоосновани послодавац остварио пореско ослобођење из овог члана, други новоосновани послодавац – привредно друштво, предузетник и предузетник пољопривредник, не може за та лица да оствари пореско ослобођење из овог члана.

Послодавац који користи пореско ослобођење из овог члана, осим у складу са одредбом закона којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање која се односи на исту врсту ослобођења, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари друге олакшице, укључујући и коришћење субвенција за запошљавање и samozапосљавање.”

Члан 7.

У члану 35. став 1. после речи: „добитака и губитака” додају се запета и речи: „утврђивање износа капиталних добитака који се укључују у опорезиви приход од самосталне делатности”.

Члан 8.

У члану 42. став 2. речи: „предузетник који” замењују се речима: „лице које”.

У ставу 3. реч: „предузетника” замењује се речима: „из ст. 1. и 2. овог члана”.

У ставу 5. реч: „Предузетник” замењује се речима: „Обвезник пореза на приходе од самосталне делатности”.

У ставу 6. реч: „предузетнику” замењује се речима: „обвезнику из става 5. овог члана”.

У ставу 7. после речи: „Предузетник” додаје се реч: „паушалац”.

Члан 9.

У члану 65б после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Обвезником у смислу става 1. овог члана сматра се и физичко лице које остварује приход од изнајмљивања станова и соба за период дужи од 30 дана, а које сагласно законима којима се уређују угоститељство и туризам не пружа угоститељске услуге.”

Члан 10.

У члану 65в став 1. после речи: „од непокретности” додају се запета и речи: „укључујући и приход од изнајмљивања станова и соба за период дужи од 30 дана, ”.

Став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, у опорезиви приход не урачунава се приход по основу пружања услуга смештаја за период до 30 дана који има порески третман сагласно члану 84б овог закона.”

Члан 11.

У члану 72а став 3. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. тачка 5) овог члана, право на пореско изузимање не остварује се у случају када члан друштва пренесе удео или акције, односно

део удела или акција које има у друштву, а по основу тог преноса друштво стиче сопствене уделе, односно акције у смислу закона којим се уређују привредна друштва.”

Члан 12.

У члану 74. после става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

„Изузетно од ст. 5, 6. и 7. овог члана, уколико је обвезник хартије од вредности стекао у смислу члана 18. став 1. тачка 11) и став 2. овог закона, набавном ценом из става 1. овог члана сматра се цена коју обвезник документује као стварно плаћену, односно, ако то не учини, сматра се да је набавна цена нула динара.”

Досадашњи став 8. постаје став 9.

У досадашњем ставу 9, који постаје став 10, број: „8.” замењује се бројем: „9.”.

Досадашњи став 10. постаје став 11.

Члан 13.

У члану 75. став 4. речи: „ст. 8, 9. и 10.” замењују се речима: „ст. 9, 10. и 11.”.

Додаје се став 5, који гласи:

„Набавна цена хартија од вредности које запослени добије без накнаде од послодавца или од с послодавцем повезаног лица у смислу члана 18. став 1. тачка 11) и став 2. овог закона, је нула динара.”

Члан 14.

У члану 79. став 1. после речи: „односно домаћинства,” додају се речи: „у Републици,”.

Члан 15.

У члану 81. после речи: „спортиста и спортских стручњака” додају се запета и речи: „приходи по основу пружања угоститељских услуга у складу са законима којима се уређују туризам и угоститељство”.

Члан 16.

У члану 83. став 4. тачка 1) речи: „до износа од 11.684 динара” замењују се речима: „до износа од 100.000 динара”.

Члан 17.

После члана 84а додају се наслов изнад члана и члан 84б, који гласе:

„Приходи по основу пружања угоститељских услуга

Члан 84б

Приходима од угоститељских услуга сматрају се приходи које физичко лице сагласно законима којима се уређују угоститељство и туризам оствари од пружања угоститељских услуга у угоститељском објекту домаће радиности и објекту сеоског туристичког домаћинства.

Приходима из става 1. овог члана сматрају се приходи које физичко лице сагласно законима којима се уређују угоститељство и туризам оствари од услуга смештаја у угоститељском објекту домаће радиности и објекту сеоског туристичког домаћинства у периоду до 30 дана.

Угоститељским објектом домаће радиности и објектом сеоског туристичког домаћинства у смислу ст. 1. и 2. овог члана сматра се угоститељски објекат домаће радиности (кућа, апартман и соба) и објекат сеоског туристичког домаћинства, у смислу закона којима се уређују угоститељство и туризам.

Обвезник пореза је физичко лице које остварује приходе из ст. 1. и 2. овог члана.

Опорезиви приход за календарску годину чини износ 5% просечне месечне зараде по запосленом у Републици у години која претходи години за коју се утврђује порез, помножен бројем појединачних лежајева, односно камп парцела и одговарајућим коефицијентом према категорији туристичког места сагласно законима којима се уређују угоститељство и туризам.

Министар надлежан за послове финансија и министар надлежан за послове туризма споразумно уређују ближе услове, критеријуме и елементе за опорезивање прихода из става 5. овог члана.”

Члан 18.

У члану 85. став 1. тачка 10) мења се и гласи:

„10) приходи по основу продаје добара остварених обављањем привремених или повремених послова, ако нису опорезовани по другом основу у смислу овог закона;”.

Тачка 15) мења се и гласи:

„15) приходи од продаје пољопривредних и шумских производа и услуга, укључујући и приход по основу прикупљања и продаје шумских плодова и лековитог биља, као и узгајања и продаје печурака, пчелињег роја (пчела) и пужева;”.

Став 4. мења се и гласи:

„Изузетно од става 3. овог члана, опорезиви приход из става 1. тачка 15) овог члана, који физичко лице оствари од продаје пољопривредних и шумских производа и услуга, укључујући и приход по основу прикупљања и продаје шумских плодова и лековитог биља, као и узгајања и продаје печурака, пчелињег роја (пчела) и пужева, чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 90%.”

После става 8. додаје се нови став 9, који гласи:

„Порез на друге приходе не плаћа се ни у случају отписа дела потраживања који банка има према дужнику по основу кредита када, сагласно међусобном вансудском поравнању, дужник исплати део потраживања који банка има према њему а преостали део тог потраживања банка отпише.”

Досадашњи став 9. постаје став 10.

У досадашњим ст. 10. и 11, који постају ст. 11. и 12, после речи: „неопорезивог износа”, на оба места, додају се запета и речи: „увећана за припадајуће обавезе које се плаћају на терет примаоца прихода”.

Досадашњи став 12, који постаје став 13, мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. тачка 15) овог члана, не опорезују се приходи од продаје пољопривредних и шумских производа и услуга, укључујући и приход по основу прикупљања и продаје шумских плодова и лековитог биља, као и узгајања и продаје печурака, пчелињег роја (пчела) и пужева, које остваре физичка лица:

- 1) носиоци пољопривредног газдинства;

2) која доприносе за обавезно социјално осигурање плаћају по решењу као осигураници по основу пољопривредне делатности, у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање;

3) корисници пољопривредне пензије.”

Члан 19.

У члану 87. став 2. после тачке б) додаје се тачка ба), која гласи:

„ба) опорезивог прихода од пружања угоститељских услуга из члана 84б овог закона;”.

У тачки 8) речи: „тач. 1) до 7)” замењују се речима: „тач. 1) до б) и тачке 7)”.

Став 3. мења се и гласи:

„Зараде из става 2. тачка 1) овог члана и опорезиви приходи из тачке 2) тог става у вези са чланом 40. овог закона и тач. 3), б) и 7) тог става умањују се за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање плаћене на те приходе у Републици на терет лица које је остварило зараду, односно опорезиве приходе, а опорезиви приходи из тачке 2) тог става у вези са чланом 33. став 2. овог закона и тач. 4), 5) и ба) тог става умањују се за порез плаћен на те приходе у Републици. За предузетнике који су се определили за личну зараду, зарада се умањује за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање плаћене на те приходе у Републици на терет предузетника који се определио за зараду, а опорезиви приход из члана 33. став 2. овог закона који оствари од самосталне делатности умањује се за порез плаћен на те приходе у Републици.”

Члан 20.

После члана 95. додаје се члан 95а, који гласи:

„Члан 95а

Обвезник по основу прихода од пружања угоститељских услуга из члана 84б који у току године почне да пружа угоститељске услуге дужан је да поднесе пореску пријаву у року од 15 дана од дана правноснажности решења којим се објект домаће радиности и сеоског туризма разврстава у одговарајућу категорију у складу са законом којим се уређује угоститељство.

Обвезник из члана 84б став 4. овог закона који је поднео пореску пријаву из става 1. овог члана, коме се не промене елементи од значаја за висину пореске обавезе за наредну годину, није дужан да поднесе пореску пријаву за наредну годину.

Обвезник из члана 84б став 4. овог закона коме се у току године промене елементи од значаја за висину пореске обавезе, дужан је да о томе обавести порески орган подношењем пореске пријаве у року од 15 дана од дана настанка промене.

Обвезник из члана 84б став 4. овог закона који у току године престане да пружа угоститељске услуге, дужан је да о томе обавести порески орган подношењем пореске пријаве у року од 15 дана од дана када престане да пружа угоститељске услуге у складу са законом којим се уређује угоститељство.”

Члан 21.

У члану 96. ст. 3. и 4. бришу се.

Члан 22.

У члану 98. тачка 2) мења се и гласи:

„2) за приходе од непокретности и за приходе по основу пружања угоститељских услуга – пореском органу на чијој територији се налази непокретност, објекат домаће радиности, односно објекат сеоског туристичког домаћинства;”.

Члан 23.

У члану 100. после тачке 2) додаје се тачка 2а), која гласи:

„2а) приход по основу пружања угоститељских услуга у складу са законима којима се уређују туризам и угоститељство;”.

Члан 24.

У члану 109. после става 7. додају се нови ст. 8. до 12, који гласе:

„Приход по основу пружања угоститељских услуга утврђује се на основу података из пореске пријаве, критеријума и елемената из члана 84б овог закона, као и на основу других података.

До доношења решења о утврђивању пореза за текућу годину, обвезници пореза из члана 84б овог закона дужни су да плаћају порез у висини обавезе која одговара износу пореза утврђеног решењем за претходну годину.

Обвезник из члана 84б овог закона који у току године започне пружање угоститељских услуга дужан је да плаћа порез почев за наредни квартал у односу на онај у коме је почео да пружа услуге.

У случају када у току године дође до промене елемената који су од значаја за висину пореске обавезе, порески орган решењем утврђује нову пореску обавезу која се плаћа почев за наредни квартал у односу на квартал у коме је дошло до промене елемената од значаја за висину пореске обавезе.

У случају када у току године престане да пружа угоститељске услуге, обвезник је дужан да изврши пореску обавезу закључно за квартал у коме је престао да пружа услуге.”

Досадашњи став 8. постаје став 13.

Члан 25.

У члану 110. тачка 2) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

Додаје се тачка 3), која гласи:

„3) 15 дана од дана истека квартала – на приход по основу пружања угоститељских услуга.”

Члан 26.

Одредбе чл. 3. и 4. овог закона у делу који се односи на сопствене акције примењиваће се на акције стечене почев од 1. јануара 2019. године.

Члан 27.

Одредбе чл. 5. и 6. овог закона примењиваће се почев од 1. јануара 2019. године.

Члан 28.

Послодавац који је до дана ступања на снагу овог закона стекао право на ослобођење из члана 21ђ Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка,

31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15 и 113/17), наставља да користи ослобођење у складу са тим законом.

Ослобођење из става 1. овог члана послодавац може да користи за она лица за која је стекао то право до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 29.

Одредба члана 7. овог закона примењује се код утврђивања, обрачунавања и плаћања пореске обавезе почев за 2019. годину.

Члан 30.

Одредбе чл. 9, 10, 15, 17, 19, 20, 22, 23, 24. и 25. овог закона, које се односе на приход од угоститељских услуга, примењиваће се почев од 1. јула 2019. године.

Лица која на дан ступања на снагу овог закона, као и лица која по ступању на снагу овог закона, а пре почетка примене одредаба овог закона које се односе на приход од угоститељских услуга, пружају угоститељске услуге у складу са законима којима се уређују угоститељство и туризам, дужна су да у периоду почев од 1. маја 2019. године па закључно са 30. јуном 2019. године поднесу пореску пријаву надлежном пореском органу.

Члан 31.

Прво усклађивање неопорезивог износа од 100.000 динара из члана 16. овог закона, по основу добитака од игара на срећу, врши се почев у 2020. години.

У поступцима утврђивања, наплате и контроле наплате пореза на добитке од игара на срећу који нису окончани до дана ступања на снагу овог закона, порез на добитке од игара на срећу утврдиће се у складу са овим законом.

Члан 32.

Подзаконски акти за извршавање овог закона донеће се у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 33.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.